

А

и Э. Юркинъ.

ХАЛАПСЕМ.

(СКАЗКИ).

На чувашскомъ языке.

КАЗАНЬ.

ЦЕНТРАЛЬНАЯ ТИПОГРАФІЯ.

1907.

А

A

ХАЛАПСЕМ.

3587.45

(СКАЗКИ).

—
1.

Ёсекен сарана малтан кам туна.

Шер йурлă ын пит нағар пурайнă. Пёре қапла хиресухана кайсан, кантэрла киле килемдөн кантэрлахи апата унтах үйи॑п тесе шухашласа кушалне çакарп ышкесе кайа॑т. Хай анине сухаланă ышхне шыйтан ади варттайн кунан çакарпне варласа кайа॑т. Ку қапла ёслесен, кантэрла қитсен үйи॑ларса кушалне уңса паша॑т, çакарпे үукне курсан:—«çакарпама кам илсе кайнă?» тесе шухашла пүслат. Никам илсе айнине те пёлмесёр:—«ан тив ёнтë, кам илсе кайнине Турă ёлет пулë»,—тет. Партакçä мансан, хай каллех—«кастен имесёр түсөп халë», тесе тытандыр тет ёслеме. Каç пулсан ыйтан ывăлë хайын пүсләх патне тавърансан кунтан: «есе майлан мэн турăн», тесе ыйтса пёлдет.

— «Мушкённе кушалендең çакарпне варларäm»,—тет

тэ.

— «Çакарпне варласан мушк мэн каларë?» тет.

A

— «Кам илнине Турә пёлет пулё», терә, тет шүйтан ади.

— «Апла Тұрра асқанбәй пулсан, пыр, есө қав қынна виңд құлғауен ёғлесе пурән!» тет.

Шүйтана хайне асқаннә пулсан, паллә, қаваңпа йна апла виңд құлғауен ёғлесттерме хушман пулғауе.

Ку шүйтан ади әсасах қын пулса қав мүшиқ патне хире ёғленең қёре пырағ тे:—«мүшиқ, есө мана тарça тыт»,— тет. Мүшиқтің әна хирең:

— «Хам та пит йурлә қын, лашам та манән ава пит нағар, йепле сана тарça тытам», тет.

— «Тыт!» тет шүйтан ади те ун патендең каймасар.

Калаңсан-калаңсан мүшиқтің қайна тарça тытса йарағ тे хәй урапа айне выртса тарçа йепле ёғленине пәхса вырта пүсляғ. Шүйтан ади ёғлеме тытәнсанах хәй мүшиқтің нағар лаши шүйтан хәвағауе тытәнбәй тет темән тेңлә вайпа ёғлеме. Сухи пүсө параллаттарса андах пыра пүсларә, тет. Акнә пәр тыррисем әләкхине пәхнә қёртө уйрәм темән теңлә вайпайды аван пула пүсляссө. Виңд қул хүшшинде қапла шүйтан ади ёғленең пирки хай мүшиқ әисти пуйса кайағ. Күрши-аршисем пәтәмпес тәләнсе тәрассө. Қапла пуйса қитсен, шүйтан ади қайна:—«Епир пуйрәмәр ёнтә, ата пурнөте әйнсө ёғке тәвағ?» тет. Хәй малтан шүйтандығи сәра тәвағ, хәмда илсе килсе йарса йүңдөттө тет. Сәри әлкәрсен, пәлекен тус-йышесене, хурәнташсене пурнөте әйнсө пустарса әшә сәра ёғстере пүсляғ. Лешсем, халиғдең сәра ёғмен қынсем, пурте ёғсө ўсөрлөссе. Тепәр күнә пурте мұхмәрласа әирлессө, пүсесем ыратассө: «ку пире мән түрә?» тесе әисти тәләннессө. Ун патне кайса үнтән: «есө пире мән ёғстертән?» тесе қайтса пә-